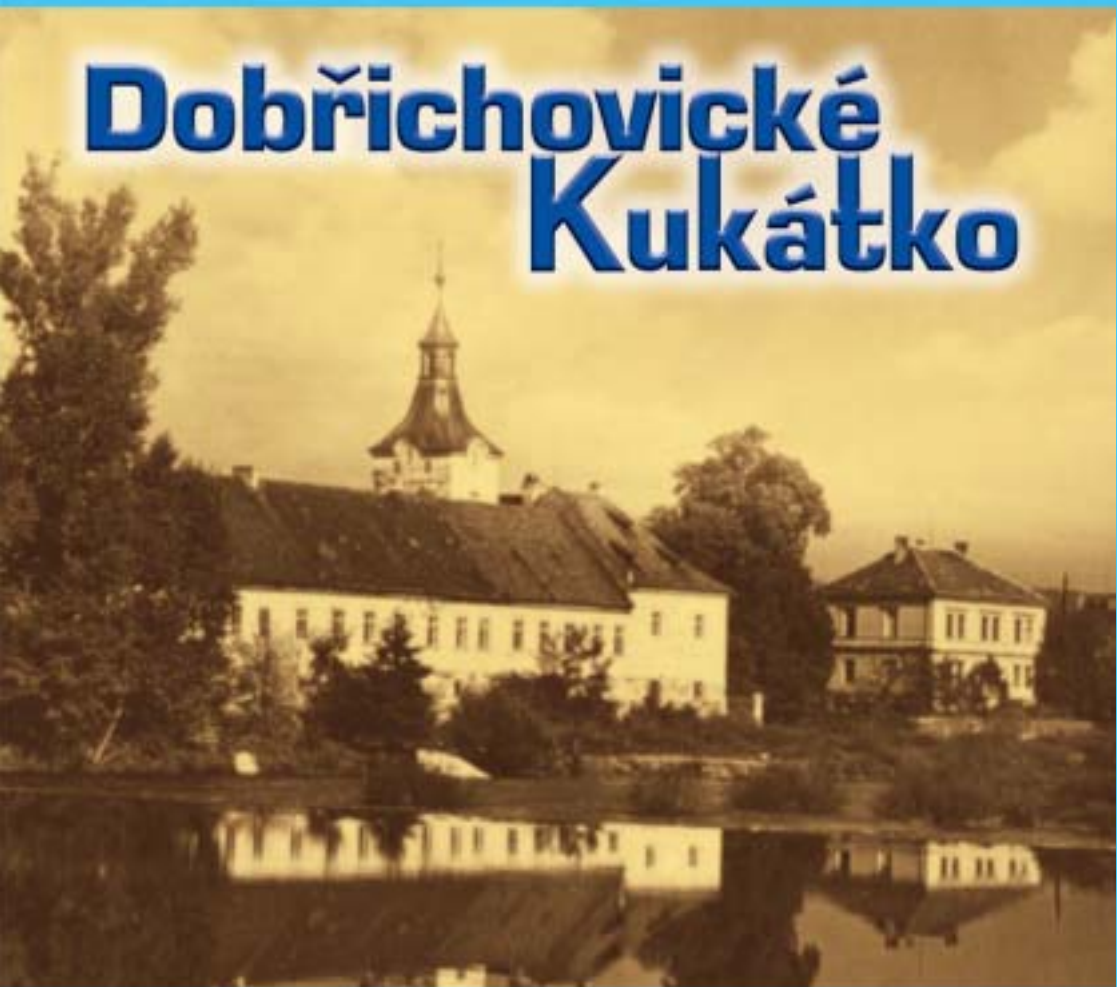

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

XXI/2005/3 – Podzim

Dobřichovické Kukátko

**Aktuality, Na „kruhák“! – Ale jak? Co na nás vědí?
V Dobřichovicích po r. 1860, Ludus musicus ve Francii, kultura, sport.**

DOB-Invest a.s. Palackého 541
Dobřichovice

tel:
257 712 630
221 884 850

fax:
257 712 398
221 881 860

*realitní činnost,
pronájem nebytových prostor,
prodej bytů*

...v Dobřichovicích

Polyfunkční dům "V zahradách"

v centru obce, v bezprostřední blízkosti
nově vybudovaného náměstí:

*nová
výstavba:*

23 nových bytů

- do osobního vlastnictví

5 obchodních nebytových prostor

- k prodeji nebo pronájmu

www.dob-invest.cz

dob-invest@dob-invest.cz

zahájení výstavby:

jaro

2005

dokončení výstavby:

jaro

2006

PODZIMNÍ ZASTAVENÍ

NÁHLÁ CHVÍLE

Kolem dokola hvězdy.
Kolem dokola veliké temno.
Ani má hrdinství, ani mé hřchy
nemají váhy.
Vzpomněl jsem na chvíli ranní,
kdy mlha stočená závratně vzhůru,
rosnatá tráva a mizící stopa,
za oknem důvěrný červený kvítek,
a potom klesání husté:
křovina u cesty vychází z šera,
potom se ukáže bříza a olše,
stydlivě, jakoby po první noci,
a nad tím, v dálce a vysoko nad tím
zelený jehlanec kostelní věže.
A jiné příběhy bohyní a bohů,
kteří vesmírem létají volně,
nad horou Parnas i nad důlem temným.
a růží a dýku, jež na modrém koni
unáší nepřítel povadlý láskou.
Vzpomněl jsem - ale je chvíle, která jen padá.
A nepůjde vzhůru.

Je noc a kolem dokola temno,
kolem dokola hvězdy a černo.
Ani mé radosti, ani mé žaly
nemají váhy.
A jako v prchání obrazů ve snu -
na jaké nitce to visí mé srdce?
Teplo tvé ruky je se mnou a blízko,
i dech tvůj zaslechnu tichý.
A přece - necítím! Prázdnota. Úzkost.
Sobecké srdce se zavřelo v strachu,
nezpívá, padá.

A jak bych ti uvěřit mohl,
když na malou chvíli všechno se mění,
změní se, vybledne, uplyne, zhyne.

Jen temná, netečná nebesa kolem
a kdesi hluboko uvnitř ta úzkost
a žádost.

A potom ti pohladím vlasy,
přivinu hlavu tvou k sobě, vždyť nechci,
nemohu nechat tě samu v té noci,
v temnotách prázdných, jež kolem se hrnou
a také nad námi za chvíli mlčky se zavřou.

Letně podzimní chvíli pokusili jsme se zachytit verši básníka, překladatele a esejisty pokorného i málo vídaného, Josefa Kostohryze (1907 - 1987), také jednoho z vězňů komunistických soudců a autora, kterého soudruzi vytýčili k uzapomínání, takže jeho prací bylo většinou psaní, které, pokud vycházelo, vycházelo pod jinými jmény. Otištěnou báseň najdete na s. 63 a 64 ve výboru, který autor původně sám uspořádal v r. 1987 pro samizdatový soubor svých veršů *Strmá nenaděj* a jenž se v r. 1994 stal podkladem stejnojmenného výboru Kostohryzových veršů, který vydalo nakladatelství Mladá fronta s vynikajícím doslovem Bedřicha Fučíka.

* * *

Vážení čtenáři,

podivné léto končí, obloha je už jinak modrá, vítr voní také jinak a vzduch je cítit zrajícím ovocem. Vracíme se často už za tmy, ráno si přibíráme bundy a svetry, k nočním posezením s přáteli tlusté ponožky. Vzpomínáme na chvíle dovolené, kdy jsme nic nemuseli a leccos mohli či směli, prohlížíme obrázky, vzpomínáme s nostalgii a slibujeme si, že za rok určite opet ... A zatím šéfové nastoupili odpočatí a ještě dynamičtější, svět kolem šílí, hekticky kmitá a pulsuje a není snad nikoho, kdo by se k tomu šílení a kmitání a pulsování nechtěl zasvěceně vyjadřovat. Kukátko samozřejmě nemůže zůstat stranou. Učiní to ale způsobem sobě vlastním a po čertech tradičním, vedeno slovy klasika, *že každá změna je k horšímu*. V rubrikách, na které jste už po léta zvyklí.

Co Vám tedy přináší podzimní číslo? Protože nový kruhový objezd v naší obci stále budí pozornost i četné debaty, přinášíme stručný souhrn pravidel, jak se na něm pohybovat. Objevíte také nové informace o stavební činnosti v centru obce. Naleznete rovněž informace o půjčkách a úvěrech a vlastně se tak trochu dozvíte, kdo na Vás co ví ... Podnikatelé v oboru politiky nyní mocně skloňují slovo *důchod*. Důchodce s pořadovým číslem 1 v naší redakci se jimi ovšem nenechal ovlivnit a o důchodu napsal vlastní rukou a věru po svém. V historické rubrice se tentokrát vrátíme ke každodennímu životu u nás ve 2. polovině 19. století. Soubor Ludus musicus se vrátil z prestižního zájezdu do Francie, zeptali jsme se proto jeho vedoucího p. F. Běhounka na první dojmy. Ve sportovní rubrice Vás jistě potěší úspěchy dobřichovických orientačních běžců a běžkyň, volejbalových týmů i fotbalistů a tenistů. Přejeme Vám příjemné počtení a laskavý podzim.

P. S.: Na způsobu distribuce Kukátka se tedy konsekvntně i na podzim nic nemění, i nadále bude docházet do všech domácností na náklady vydavatele. Pokud nám budete chtít napsat či poslat příspěvek, pak pište laskavě na adresy uvedené v tiráži. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zasláné příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Vaše redakce

VÝSTAVBA V LOKALITĚ V ZAHRADÁCH - ZA NÁKUPNÍM STŘEDISKEM JEDNOTY

O zahájené výstavbě dalšího polyfunkčního domu v centru obce společností DOB-Invest byla zveřejněna informace v minulém Kukátku. Mělo by zde do příštího roku vzniknout 23 bytů a 5 obchodních prostor a staveniště je snadno identifikovatelné podle velkého stavebního jeřábu. Součástí stavebního povolení byla podmínka obce předělat soukromé parkoviště u trafostanice s podélnými stánkami na 13 veřejných kolmých parkovacích stání. Nové parkoviště s asfaltovým povrchem bylo společností DOB-Invest dokončeno nákladem více než 750.000,- Kč a předáno ke správě obci v červnu 2005. Současně byla DOB-Investem rozšířena i příjezdová komunikace sloužící jak pro zásobování nákupního střediska, tak pro příjezd k parkovišti.

Po dokončení parkoviště a oplocení staveniště začala vlastní výstavba domu. Podrobné informace o stavbě, přehled všech bytů s půdorysným uspořádáním, velikostí místností a cenami jsou dostupné na internetové adrese www.dob-invest.cz. Další informace je možné též získat v kanceláři DOB-Investu v Dobřichovicích, Palackého 541, tel: 257 712 630 nebo 606 620 920. Vzhledem k zájmu řady klientů využít služby společnosti DOB-Invest ve větší míře než jen k pořízení bytu, zahájil DOB-Invest poskytování komplexních realitních služeb. Na výše uvedené adrese společnosti je proto možné nabídnout či popat zprostředkování prodeje či nákupu libovolných nemovitostí, zejména v okolí Dobřichovic.

D. Havlík

Oblastní kancelář hospodářské komory Praha - západ se od 1. 8. 2005 přestěhovala na novou adresu. Nyní můžete pracovníky oblastní kanceláře navštívit na adrese:

Krajská hospodářská komora Střední Čechy

Oblastní kancelář Praha - západ

Pražská 17

252 10 Mníšek pod Brdy

(na hlavní silnici směrem od Prahy vpravo před vjezdem na náměstí).

Nová telefonní čísla do oblastní kanceláře jsou: tel: 318 591 711, fax: 318 591 712.

E-mailová adresa: ohk@hkpz.cz zůstává beze změny a www.hkpz.cz také.

Mobilní spojení na jednotlivé pracovníky oblastní kanceláře:

Jan Kašpar 603 861 712

Vítězslav Kaliba 777 267 022, 724 613 950

Hana Mrkáčková 723 034 190

* * *

KABELOVÁ TELEVIZE V DOBŘICHOVICÍCH A V POBEROUNÍ

Vážení uživatelé kabelové televize ImperiumTV!

Po krátké době Vás opět oslovujeme touto formou a přinášíme horké novinky. Nejdříve z toho horšího konce - omlouváme se za nucené vypnutí oblíbeného kanálu HBO ve čtvrtek 25. 8. 2005 z důvodu neprodloužení licence k vysílání. Místo tohoto kanálu budeme vysílat Hallmark Channel. Věříme, že toto nepřijemné omezení je jenom dočasné. Jednáme s dodavatelem o opětovném zařazení kanálů HBO a HBO2 do naší nabídky a máme příslib možnosti zařazení těchto kanálů do digitálního přenosu.

Digitální vysílání

V oblasti digitálního vysílání jsme se dostali o malý krůček dopředu. Ve zkušebním vysílání jsme si ověřili možnosti a dosah našeho vysílače. Výsledky jsou uspokojivé a v místech slabšího pokrytí, kde je současný signál přijímán zrnitě, máme digitální příjem pořad v nejlepší kvalitě.

Bohužel termín začátku digitálního vysílání se opět oddálil, od dodavatelů technologie máme příslibený termín Vánoce 2005. Snad se nám podaří přinést Vám k vánočnímu stolu zajímavou nabídku televizních programů pro všechny uživatele.

V současné době máme vybrány tyto kanály pro naše digitální vysílání:

Hudební kanál „O“, Čt 24, Prima, Stv 1, Markíza, Joj, Galaxia, Eurosport, Jet X, Discovery Channel, HBO, HBO 2, Animal Planet, Spectrum, Private GOLD, Hallmark, Reality TV, Cartoon, CNN, BBC, National geogr., TA3, Music Box SK, MTV Europe, ORF, TV5, AXN, Čt 1, Čt 2. (Nabídka programů může být pozměněna.)

Programy budou rozděleny do balíčků a Vy si budete vybírat podle svých zájmů.

Vaše vyjádření, názory a připomínky pište, prosím, na mmds@imperiumtv.cz.

Nadále platí nabídka - náš platící uživatel, připojený **před** digitalizací, dostane **Set Top Box** pro příjem digitálního vysílání **zdarma**.

Ing. L. Halgašík, IMPERIUM TV s.r.o.

PŮJČKY - KDO A CO TO NA NÁS VÍ?

Je všeobecně známým faktem, že česká společnost začíná žít stále více na dluh. Záplava atraktivních hypotečních úvěrů, půjček ze stavebního spoření, bankovních i nebankovních spotřebitelských úvěrů, nákupů na splátky, leasingu apod. v podmínkách historicky nízkých úrokových sazeb způsobila, že půjčky přestávají být výhradní doménou podniků. Úvěry poskytnuté domácnostem již přesahují 350 miliard korun. Lze možná dokonce říci, že nějakou formu úvěru využila již asi většina z nás.

Možná se vám stalo, že jste se jednou, dvakrát zpozдили s pravidelnou splátkou, zapomněli na složenkou v aktovce, nebo vám byla dokonce doručena upomínka splátky. Jakkoliv se to příliš neví, může taková malá lapálie pěkně zkomplikovat život. Různé finanční společnosti se totiž v posledních letech spojily do několika bloků s cílem vytvořit si informační registry, které jim umožní poznat rizikové klienty už v okamžiku jejich žádosti o úvěr. Jedna dvě nezaplacené či opožděné splátky tak mohou způsobit zamítnutí příští žádosti o úvěr.

Kdo a jaké informace na nás vlastně shromažďuje? V současnosti fungují čtyři na sobě nezávislé registry. Jedním z nich je sdružení SOLUS. Založilo ho 14 finančních společností. Mezi ty známější patří např. CCB Finance, CETELEM ČR, Home Credit Finance, HVB Bank Czech Republic či Raiffeisenbank. Přidruženým členem je známá společnost CCS. Toto sdružení vytvořilo v únoru 2004 registr o svých dlužnících, a to jak spotřebitelů - fyzických osob, tak i podnikatelů a právnických osob. Registr je založen na tzv. negativní bázi, tzn. že obsahuje informace pouze o těch klientech, kteří se dostali do problémů se splácením svých závazků. Pokud se klient do registru jednou dostane, zůstává v něm informace o tom, že měl problémy splácet svůj dluh, ještě tři roky po splacení dané částky. Registr obsahuje pouze identifikaci klienta a informaci o tom, že existuje problematický dluh a že byl případně splacen. Obsluhou registru, kontrolou údajů apod. je pověřen nezávislý auditor.

Druhá databáze - nebankovní registr klientských informací (NRKI) - byla založena velkými leasingovými společnostmi, jak je ČSOB Leasing, GE Capital Leasing, CAC Leasing, CCB Finance, Škofin, Leasing České spořitelny a Autoleasing. Členem je také významná splátková společnost GE Capital Multiservis. Také tento registr eviduje jak fyzické (podnikatele i nepodnikatele), tak i právnické osoby. Na rozdíl od SOLUS je NRKI informačně bohatší. Kromě identifikace klienta (jméno, příjmení, rodné číslo, narození a adresa) obsahuje informace o všech jeho závazcích a jejich splácení. V registru jsou tedy evidovány jak problematické, tak i řádně splácené úvěry. V případě fyzických osob je nutný, na rozdíl od SOLUS, souhlas se zpracováním jejich údajů v registru. Souhlas fyzických osob je také nutný v případě, kdy se člen NRKI chce registru dotázat na úvěrovou historii potenciálního klienta. I v případě NRKI jsou údaje měsíčně aktualizovány a jsou v registru drženy až do čtyř let po ukončení smluvního vztahu mezi klientem a věřitelem.

Třetí registr - centrální registr úvěrů (CRÚ) - funguje od listopadu 2002 a provozuje jej Česká národní banka. Ze zákona se jej povinně účastní všechny banky působící na území ČR. CRÚ soustřeďuje informace o úvěrech fyzických osob - podnikatelů a právnických osob. Ne týká se tedy úvěrů čerpaných domácnostmi - nepodnikateli. Předmětem registru jsou jak současné, tak i potenciální závazky klientů. Registrují se tedy jak skutečně čerpané úvěry, tak i (zatím) nečerpané úvěrové rámce a přísliby, vydané záruky či vybrané podrozvahové položky. CRÚ je měsíčně aktualizován. Obsahuje identifikační údaje klienta (právní forma, IČO, název, adresa sídla apod.), identifikační údaje pohledávky (např. datum vzniku a splatnosti), hodnotu pohledávky (jak celková, tak i aktuální zůstatek, jistina, úroky a poplatky po splatnosti) a případné další údaje (měna pohledávky, způsob zajištění apod.). Účastníkům CRÚ jsou ze systému k dispozici pouze údaje o celkovém úvěrovém zatížení klienta, tedy o souhrnu jeho závazků. Systém neposkytuje informace o výši závazků klienta ke konkrétní bance.

V bankovní oblasti existuje kromě CRÚ ještě jeden registr - bankovní registr klientských informací (BRKI). Je provozován soukromou společností Czech Banking Credit Bureau. V registru jsou dobrovolně některé banky, dnes celkem 18 subjektů včetně velkých bank a všech stavebních spořitelen. Registr obsahuje informace o úvěrech a závazcích všech klientů, tedy právnických i fyzických osob, a to včetně nepodnikatelů. Podobně jako u SOLUS se evidují pozitivní i negativní informace o klientech - zúčastněné banky tedy mají přehled o splácení závazků (ať už jde o splácení řádné či problematické) za poslední čtyři roky. Data se aktualizují jednou za měsíc. Registrují se nejen klasické úvěry, ale také debetní zůstatky na běžném účtu či závazky plynoucí z používání kreditních karet. Identifikace klienta obsahuje jeho jméno, rodné číslo a adresu v případě fyzické osoby. Pokud občan k tomu udělí souhlas, mohou být informace z registru využity i pro nebankovní subjekty (leasingové společnosti, splátkové společnosti) a naopak banky sdružené v BRKI mohou čerpat informace z nebankovních registrů, jako je třeba NRKI.

Jak je vidět, závazky se vyplácí splácet řádně a včas. Registry jsou stále více využívány a spolu s rozmachem poskytnutých úvěrů roste i počet těch žadatelů, kteří o úvěr žádali neúspěšně. Např. na SOLUS bylo v prvním pololetí letošního roku adresováno 560 tisíc dotazů, z nichž 45 tisíc (cca 8%) žádostí o úvěr bylo zamítnuto.

Systém registrů zdaleka není dokonalý. Nepokrývá například všechny subjekty působící na finančně-úvěrovém trhu. Navíc registry většinou nekomunikují mezi sebou navzájem. Nespáčený dluh např. u Home Credit (SOLUS) nemusí být překážkou získání úvěru třeba u Multiservis (NRKI). V případě obtíží se splácením úvěru je však určitě lepší nespolehat na to, že banka či jiný věřitel si chybějící splátky v záplavě jiných klientů „nevšimne“. Je lépe raději předem kontaktovat věřitele a dohodnout si třeba změnu platebního kalendáře. Můžeme si tak ušetřit problémy a „překvapení“ v podobě starého kostlivce ve skříni, který na nás vyskočí v budoucnu při další žádosti o půjčku.

*S využitím pramenů na www.solus.cz; www.llcb.cz; www.cnb.cz a www.cbcb.cz
zpracoval Vladimír Bezdek.*

JAK JEZDIT NA „KRUHÁKU“?

Nový dobřichovický kruhový objezd je v provozu již několik měsíců. Kupodivu ne všichni jeho vybudování hodnotí jako pozitivní skutečnost, přestože je nesporné, že zklidnění provozu a zejména omezení rychlosti projíždějících vozidel v centrální oblasti obce, blízko školy a sportovního areálu přinesl. V našem regionu se jedná téměř o průkopnický čin a bohužel způsob jízdy mnoha řidičů, svědčící o jejich neznalosti a nezkušenosti, to jednoznačně dokládá. Stačí se na pár minut postavit na kteroukoliv stranu a pozorovat projíždějící automobily a počínání jejich šoférů. Nebude proto asi nošením dříví do lesa, když několik zásadních pravidel o jízdě na kruhovém objezdu uvedeme.

- 1) Po kruhovém objezdu se jezdí dokola (tomuto základnímu údaji se nelze smát, stačí se jít podívat na stopy těch, co ho nechťeli respektovat a ve směru od Prahy či Řevnic se mermomocí snažili projet křižovatku postaru, tedy rovně), při nájezdu na něj směrem vpravo. Toto pravidlo je zdůrazněno modrou kruhovou značkou se šipkami vyznačujícími směr provozu.
- 2) Vozidla jedoucí po kruhovém objezdu mají přednost. Pravidlo je opět zdůrazněno trojúhelníkem „Dej přednost v jízdě“ (platilo by však i bez zmíněného trojúhelníku).
- 3) Právě proto, že jak bylo řečeno v bodě 1, nelze při nájezdu na kruhový objezd zatočit jinam než vpravo, řidič na něj najíždějící NEDÁVÁ znamená o změně směru jízdy - blinkr (porušení tohoto pravidla se zejména v některých zemích EU velmi přísně pokutuje).
- 4) Naopak řidič, který z kruhového objezdu vyjíždí, tedy odbočuje, je znamená o změně směru jízdy POVINEN dát (tedy i ten co jede od Řevnic na Prahu či obráceně a nikdy předtím znamená nedával, protože jezdil rovně).

Dobřichovický kruhový objezd nepatří k těm největším, a je proto potřeba dát pozor a raději se nikam necpat, mohly by to některé plechy na autě odnést. Pokud totiž budete vjíždět od mostu z Palackého ulice a od Řevnic pojedete auto se zapnutým pravým blinkrem, může to znamenat, že řidič jenom najíždí na kruhový objezd a pouze netuší, že se blinkr nedává. V takovém případě mu musíte dát přednost. Může to ale také znamenat, že řidič chce pro „kruhák“ projet jenom kousek a odbočit doprava k mostu a blinkr dal jaksi již s předstihem. V takovém případě mu přednost nedáváte a můžete jet. Některé nájezdy na náš kruhový objezd v kombinaci s malým poloměrem kruhu a umístěním blikáčů na některých typech aut znemožňují vidět, zda znamená o změně směru jízdy je v činnosti či nikoliv. Pak platí opět pravidlo základní, nikam se necpat a raději chvíli počkat. Šťastnou cestu!

Jiří Geissler

O VĚKU DŮCHODOVÉM

*Všichni si přejí, aby je dosáhli,
a když je dosáhnou, žalují na ně.*
(M. T. Cicero: Cato Starší o stáří)

Nevím, zda je to štěstí nebo smůla, ale fakt je, že se mi podařilo přežít hned několik věků: první léta mého života proběhla ve věku páry, později jsem žil ve věku elektriny, v dalších letech jsem vstoupil do věku atomového a několik posledních roků jsem prožil ve věku kosmickém. V současné době se nacházím ve věku důchodovém, který na rozdíl od předcházejících věků už patrně nepřežiju. Také dějinných období jsem prožil celou řadu; jmenuji namátkou období budování socialismu, období vybudovaného socialismu, období rozpadávajícího se socialismu, období horké i studené války a období, kdy mě po ránu nebolela záda. Z těchto dějinných epoch vzpomínám nejraději na tu poslední - ráno jste se probudili, zjistili jste, že ještě žijete a přitom vás nic nebolelo! Nyní se údajně nacházím v období postmoderním, což mi připadá poněkud divné, neboť mi není jasné, jak mohu žít v období, které po současné moderní době teprve nastane.

Tato doba je charakterizována tím, že všechno je super, hyper nebo aspoň maxi, že se na vás valí všechny možné i nemožné informace, ze kterých se dá jen těžko vybrat ta důležitá, že na vás ze všech billboardů, novin, časopisů a televizní obrazovky útočí reklama na věci, které nepotřebujete, a že vás neustále přesvědčují, že musíte nepřetržitě o něco hrát a vyhrát, a také že se máte bavit a bavit a bavit, až do úplného ubavení. Jste-li ale v důchodu, máte velkou výhodu v tom, že na vás tyto „útoky“ zaměřeny nejsou, neboť jsou zacíleny na osoby podstatně mladší, u nichž je naděje, že ještě příliš nedospěly. Viděli jste snad v nějaké reklamě na zubní pastu místo bělostného chrupu rozesmáté mladice ústní dutinu šklebicího se starocha? Všimli jste si na obálce módního časopisu důchodkyně hovící si v křesle vizážistky? Upoutala vás v některé televizní upoutávce parta roz dováděných gerontů propagujících něco, co tu ještě zaručeně nebylo? Nejspíše to žádná diskriminace starších občanů není, ale tak trochu to ukazuje, že už nás odstavili na vedlejší kolej.

Důchodový věk - jak už bylo řečeno výše - nejspíše nepřežijete, ale za jistých podmínek i tento věk může být pohodový (málem jsem řekl super). Aby tomu tak bylo, je dobré:

1. *Mít rozum.* Znamená to, že si člověk uvědomuje, že už není takový jura jako dříve, že se nerozčiluje nad každou prkotinou, ale jen nad těmi důležitými, a že ví, že nikdy nebylo, aby nějak nebylo.
2. *Mít rodinu nebo přátele.* Buďte rád, že je máte, i když vám lezou na nervy a pořád na vás něco chtějí. Myslíte si, že by někdo jiný vydržel vaše neustálé poučování, jak se má co udělat a zařídit? Domníváte se, že by někdo cizí měl pochopení pro vaše stereotypní historky o tom, že jste měl samé jedničky a jak jste byl u partyzánů?
3. *Být finančně zabezpečený.* Jste-li v důchodu, musíte se smířit s tím, že naděje, že se nad vámi někdo ustrne a nějakou tu tisícovku vám občas půjčí, je zcela zanedba-

telná. Měl jste na zadní kolečka myslet dřív a neprohýřit každý měsíční příjem v antikvariátech a v knihkupectvích.

4. *Mít kde bydlet.* Je užitečné, aby i v důchodu měl člověk místo, kam se může vrátet; v žádném restauračním zařízení ani v hale Hlavního nádraží vás po uzavírací hodině nenechají.

5. *Mít co dělat a o něco se zajímat.* Abyste měli co dělat, o to se většinou vaši blízcí postarají. Bojí-li se však vás k něčemu pustit, musíte si něco, co nezpůsobí velkou škodu, vymyslet sami. Také ohledně svých zájmů byste měli být opatrní - místo zvýšené pozornosti, kterou věnujete slečně od sousedů, se raději zdokonalujte v angličtině, naučte se esperanto, poznávejte cizí kraje. Vzpomínáte si na knížku, kterou jste si vždycky chtěli přečíst, ale nikdy jste se k tomu nedostali?

6. *Být přiměřeně zdravý.* Ve stáří přibývají všeliké choroby a neduhy, ale hýčkáním se jich nezbavíte. Je sice fakt, že se jich nezbavíte ani jiným způsobem, ale proč byste je měli rozmazlovat? Dočasnou úlevu přináší setkání s vrstevníky, kde se můžete svými potížemi pochlubit, a stát se tak středem pozornosti a obdivu. Obecně se dá říci, že to, co jste zanedbali před důchodem, už nedoženete, ale stejně byste toho kouření mohli nechat.

Tento výčet není pravděpodobně úplný, ale nic vám nebrání v tom, abyste ho doplnili. Já osobně jsem měl velké štěstí, že tyto podmínky (patrně s výjimkou první) splňuju. A tak nejenže na stáří (zatím) nežaluju, ale dokonce si občas říkám: „Kdybych to byl býval věděl, tak bych do důchodu šel už ve dvaceti“.

HgS

* * *

MARNÉ PŘÁNÍ

Ve snu se mi objevuje
jezdec s černou korouhví,
na ní nápis probleskuje:
FOLLOW ME !

Pod kostlivcem kůň se vzpíná,
zvon už v dáli temně zní.
Sinalá tvář na mě kývá:
FOLLOW ME !

Já za tebou nepojedu,
bledý stíne záhrobí.
Dej si černý prapor k ledu:
LET ME BE !

HgS

Vážení čtenáři Kukátka,

naš milý a vážený redakční kolega, moudrý tišitel našich dynamických výbuchů a pravidelný a dlouholetý přispěvatel, Doc. RNDr. Emil Calda, HgS, který vstoupil jako první z nás do věku důchodového, se dožil velmi kulatého životního jubilea. Marně jsme přemýšleli, jak jej přelstít vtípnou gratulací. V jeho případě to není nikterak jednoduché. Přemýšleli jsme tak dlouho, až nás sám oslavenec zaskočil v poštovních schránkách přáním, které nám vzalo poslední vítr inspirace z plachet naděje. Uchylujeme se tedy k usedle podstatnému, inspirování vlastním výše otištěným textem oslavencovým:

Milý Emile, přejeme Ti z celého srdce dobré zdraví, dobré boty a lehce ubíhající kilometry. Jednou si aspoň tu Dobřichovickou míli (když už nemáme na ty Běchovice) zaběhneme s Tebou, až nás nebude nic píchat, dloubat, dusit a škrtit. Přejeme Ti spoustu prima lidí okolo a fůru chuti přetavit nápady do slov, písmenek, skutků. A sobě i čtenářům přejeme zcela zjištěně, aby se přání vyplnila a abychom se mohli těšit z Tvých veršů, špilců, z nichž nám tak poeticky dochází, co všechno jsme už zapomněli a co bychom se ještě mohli naučit. Díky za to a vše dobré ...

Tví redakční kolegové

Z HISTORIE

Před časem jsme otiskli vzpomínky p. Františka Havlíka na školní léta v dobřichovické obecné škole a dnes bychom vás rádi seznámili s další částí jeho zápisů. Po pádu Rakouska - Uherska a vytvoření Československé republiky se učitelé na zdejší škole rozhodli založit novou pamětní knihu, čehož obratně F. Havlík využil a doplnil prázdné stránky v původní kronice svými vzpomínkami z mládí. Jsou rozsáhlé, podrobné a unikátní. Působivě zachycují zdejší život v 60. letech 19. století i místní lidi tak, jak mu vše po více jak 50 letech utkvělo v paměti. Jejich cennost tkví v tom, že se nepachtí za převratnými dobovými událostmi, ale popisuje barvitě obyčje, jednotlivá místa i starousedlíky. Vše doprovází ještě názornými kresbami a vysvětlivkami. Nejprve vám předkládáme vylíčení občanského roku v naší vsi, ale bohužel bez jeho půvabných kresbiček.

Jana Váňová

Z DOBY PO ROCE 1860

Vzpomínky na občanský život, jaký se vedl počátkem druhé polovice 19. století v obci Dobřichovicích; popis jen stručný.

Občané, kteří tehdy zde bydleli, rozlišovali se na pány ze dvora, správce, úředníky, lesní, faráře, kaplana, učitele, panského zahradníka, šafáře, poklasného, hajné, cihláře, kováře a skotáka, potom deputátníky dvorské, kostelníka a hrobníka. Dále byli rolníci čili sedláci, tak zvaní starousedlíci, kterým náležely usedlosti čís. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 24, 25, 27, 28, 41, 43, 44 a 45. Tito užívali svých statků, ale vedle toho měli také právo užívání statků společných, hlavně lesů obecních. Vedle nich žila zde hojnost živnostníků, buďto majitelé used-

lostí, neb jako nájemci: lékař, sládek, mlynář, přívozník, uzdář, provazník, řezníci, lampaři, obchodníci, kupci, dva hostinští, truhláři, obuvníci, krejčí, tesaři, potom poštovní, pekař, pecnáři chleba, sadaři, obecní pastýř, zedníci, koláři, pletáci, pomocnice ku porodu aj. Drnomistra čili pohodného neb rasa Dobřichovice neměly, ten býval jen ve Všehorech - pan Najperk, který také své služby dle potřeby v Dobřichovicích vykonával. Lidé se ho vždy jaksi štítily, neradi ho povolávali, jen když zcepeněl kůň neb jiné dobytče, ale i tu často zakopávala se zdechlina kdesi pod strom, kterému měla sloužiti za pohnojení, zejména byla-li to jen drubež. Živnostníci mívali také své vlastní domky, k těm pak jeden neb více kousků polí, byli to domkáři, na rozdíl od těch, kdož svůj domek neb chalupu neměli, takže bydleli někde v podnájmu, říkalo se jim podruzi a nádeníci. Slovo bezzemek, jehož se dnes užívá, tehdáž se neznalo. Někteří majitelé usedlostí svá pole také z různých příčin pronajímali, neboli propachtovali. Pachtovati mohl si každý, tedy i podruhové a nádeníci, kteří si pak k uschování úrody zase najímali společně některou prázdnou stodolu, nebo aspoň přebývajícím prázdné místo v některé stodole. Chudší lidé drželi si pro mléko obyčejně jednu i více koz, také mívali nějakou drubež, husy, i prase si vykrmovali. Krmení pro ně, neměli-li najaté políčko, sehnali lehce po mezích, při pletí trávy v polích atd., neb také dostávali to od hospodářů, u nichž bývali na práci přijednávání. Otruby a černá mouka zbývaly jim, když si semílali obilí na chléb, které buď kupovali, neb za práci dostávali, také zůstávalo jim ze sbírky klásků ve strništích, které dítky pilně obstarávaly. Lidu na práci bývalo vždy hojnost. Dvůr míval deputátníky své stálé pro celý rok, u sedláků se prapující lid střídal dle potřeby, dnes zde, zítra jinde, ale práce našlo se vždy také dost.

Abych tak poněkud pověděl, jak ten život a jeho dny ubíhaly - počnu 1. lednem a skončím koncem prosince. Novým rokem nastávala v domácnostech změna chasy, která na svém místě dosavadním nezůstala, ale jinde si službu sjednala. Chasa sestávala obyčejně z oráče čili kočího, který sloužil u koní, voláka, který sloužil u volů, dále býval ve větších usedlostech podomek neb nádvorník, jedna neb více služek ke kravám, krmení a dojení, říkalo se jim děvečky, nebo staršinky. Dívky sotvaže škoale odrostlé brávaly se za chůvy k dětem, nebo pro lehčí práce a posílky. Byly to tedy buď chůvy, neb mladšinky. Někde brával se také do služby hoch za pasáka a pro lehčí práce, který se chtěl vyučiti pracím polním a nechtělo se mu na učení k řemeslníkovi. Služby se před novým rokem, obyčejně nejpozději o vánočních svátcích, smluvily čili sjednaly a služební odevzdali novým službodárcům své pracovní knížky na důkaz, že služební smlouva bude dodržena. Někteří hospodáři dali si také dáti nějakou věc jako závdavek, většinou se ale spokojovali knížkou. Služby se smlouvaly vesměs na dobu celého roku a ke stravě, čili se stravou. Oráč míval služby 35 až 50 zlatých, děvečky 20 až 30 zlatých, mladšinky 12 až 15 zlatých, tolik také pasáci. Kuchařky měli málokde, poněvadž všude kuchyni obstarávaly si hospodyně samy. Jen u ovdovělých hospodářů bývala někde hospodyně, neb čipernější služka zároveň kuchařkou. Den před novým rokem napekla každá hospodyně veliké, povidly nebo mákem či tvarohem naplněné rohlíky, které se dávaly odcházející chase na rozloučenou a nově nastupující chase na přivítanou. Rohlíků dostalo se všem i chase, která zůstala stále na svém místě a neodcházela. Bylo to obvyklé pečivo novoroční. S odcházející chasou se zároveň zúčtovalo a doplatila se jí částka, kterou si snad ze své služby dosud nevyzvedla, přitom vrátila se chase služební knížka, do které se zapsalo, jak dlouho čeled' ve službě zde byla a dle

předpisu také, že se náležitě chovala. Špatné vysvědčení se dáti nesmělo, to úřad nedovoloval. Chasa odcházející odnášela neb odvážela si zároveň své věci, šatstvo atd., rozloučila se s hospodáři a s ostatními, obyčejně šlo vše v dobré vůli, předcházela-li někdy mrzutost jakási, při odchodu to bylo zapomináno, přálo se pro další život jen štěstí a nejednou se stávalo, že loučení neobešlo se bez pláče. Bývalyť pohnůtky k změnám ve službě různé a dle toho také pak rozloučení se vytvářelo. Často se také stávalo, že po čase čeládka - chasa - zase se vracela zpět na svá bývalá místa, nemohla si v novém místě zvyknouti - stýskalo se atd. Chasa, která přišla, zavedla se do své povinnosti a již zase šlo pomalu vše po starém, jen se pozorovalo, jak si obě strany buď polepšily, nebo pohoršily. Muselo se však vždy poněkud zvykatí, poněvadž přece při vši téměř stejnotvárnosti zaměstnání byly poměry v každé domácnosti trochu odlišné, které bylo třeba seznati a jim přivyknout. O novém roce bylo také všude účtováno a dělána pořádnost. Řemeslníci, kde by byl snad zůstal nějaký nedoplatek za práci, v minulém roce vykonanou a ne z plna zapravenou, podávali si na to účty písemně, neb jen ústně, doplácely se na obecním úřadě nedoplatky na daních a přírážkách atd.

V lednu nebylo mnoho práce, obyčejně se mlátilo žito cepy, aby se nezsuchala sláma a byla pak připravena na povřísla; kde dosud neměli mláticí stroj - což bylo ještě téměř ve všech menších hospodářstvích - mlátila se cepy vůbec všechna sklizeň. Pak se obilí čistilo buď pomocí větráků - foukacích mlýnků čili fofrů, nebo kde mlýnek neměli jen pomocí řešet a přehazováním lopatou na mlatě. Zrní se házelo na delší straně mlatu z jedné strany na druhou, na lopatu dřevěnou nabralo se vždy trochu výmlatku - ne mnoho - a vždy prudce hodilo se na stranu protější, kde se pomalu tvořila nová hromada, kdežto ona, z které se zrní bralo, ubývala. Při házení nedolétaly plevy a lehčí, menší zrnka plevelová stejně s těžším zrním, takže povstávala z toho as uprostřed hromada nová a zrno na druhé straně dopadlo bylo skorem čisté. U některých hospodářů přepouštělo se také zrní přes drátěná žejbrování. Vyčištěné obilí přenášelo se v pytlích neb putnách na sýpku neb špejchar, kde se v hromady urovnávalo a časem lopatami přehazovalo, aby snad nezatuchlo. Zde čekalo obilí, dokud jej hospodář neprodal, nebo nesemlel a částečně zase nezasel. Zrní k zasetí se zvlášť důkladně čistilo a obyčejně také zvlášť ukládalo. Často se ale také zrní k zasetí kupovalo odjinud, jak se nabízelo, že je lepší a vydatnější než obilí domácí. Nabídky i se vzorky přicházely i z ciziny, neb od různých obchodníků semeny. Na mlatě zaměstnáván býval všechen lid služebný, někdy pomáhal i hospodář s hospodyní a dítky. Jetelové semeno a vojtěška přimíchávalo se do žita neb pšenice a zasévalo se takto zároveň. Jetel rostl potom ve strništi, když se obilí sklídilo. Krmení koní obstarával oráč, volů volák, krmení a dojení krav děvečky, někdy pomáhala i hospodyně neb dcera, vepře měla na starosti mladšína.

Nebyla-li zima tuhá, vyvážel se ze dvora také hnůj na pole, neb na hromady, kde se míchal s hlínou, dělal se kompost k příštímu hnojení. V sudech vyvážela se na pole neb kompost hnojůvka. Jindy přivezlo se potřebné dříví z lesa, nebo se vezlo obilí k obchodníkovi, který jej koupil, neb k semletí do mlýna. Ráno ještě za tmy se vstávalo s lože, aby se krmil dobytek, dojily krávy. Mléko z dížek dávalo se do plochých krajáčů a odnášelo do komory (kvelbu), neb do sklepa, kde nemrzlo, aby se na povrchu usadila smetana. Dojilo se třikrát denně, ráno, v poledne a večer. Smetana, která se nad mlékem vystála, sbírala se sběračkou a dávala zvlášť,

aby se z ní pak tlouklo máslo. Prodávalo-li se mléko mlékaři, sbíral si tento smetanu sám a dával zvlášť do jedné putny, kdežto mléko do druhé. Putny na mléko bývaly dřevěné s dvěma otvory, z nichž vrchní uzavíralo se obdélným prkénkem, obyčejně obaleném bílým plátnem, takže putny byly těsně uzavřeny. Z mléka sebraného dělal se, když bylo zkyslo a srazilo se, tvaroh, syrečky - také upotřebovalo se ke krmení prasatům. Na tvaroh, měl-li být lepší, upotřebovalo se také mléko nasbírané. Aby se mléko srazilo, dávalo se při vaření do něho kousiček chleba, neb se dalo vařit se syřidlem (uschlý telecí žaludek). Někdy se mléko sráželo samo sebou. Smetana nastřádaná stloukala se v másnicích, přičemž zbývalo chutné podmáslí, které se s chlebem do něho nakrájeným s chutí pojídalo. Mnohé hospodyně měly již také místo másnice otáčivé soudky, v novější pak době používá se všeobecně odstředivých strojů, v nichž se připravuje máslo i z mléka třeba právě nadojeného, a není třeba mléko teprve dávat do krajáčů, aby smetanu usazovalo. Také zbylé podmáslí neb syrovátka při výrobě tvarohu neb syreček dávalo se veřpověmu dobytku, kterému šly tyto velmi k duhu a spravoval se po tom dobře.

Jídlo pro domácí lidi, rodinu i čeládku i pro přijednané osoby obstarávala hospodyně, někdy s pomocí některé služebné, bylo-li toho více. Jednou v týdně právalo se prádlo, tu se obyčejně nemlátilo ve stodole, jednou v týdně pekl se chléb v peci, přičemž napeklo se také karásků, točenic, nebo koláčů. Točenicím říkalo se také podplamenice, bývaly z chlebového těsta, kterému se přidal kmín, posolily se, posypaly na povrchu mákem, každý si na tom pochutnal.

V lednu se také obyčejně zabíjel větší krmník na sádlo - do zásoby na léto. Den takový byl sice vyplněn hojně prací, ale každému se dostalo výtečné polévky, jaternic, jelit, někdy též ovaru veřpového masa, zvlášť kde se zabijačka oslavovala s přizvanými hosty. Bylo všeho dost pro každého v domácnosti, ale i pro přichozí a známé, kterým se také výslužka k pochutnání posílala. Některý den po zabíjení, když sádlo a maso ztuhlo, krájelo se sádlo a vyškvařovalo. Přitom vykrajovaly se tenké plátky ze sádla, kterým se říkalo „brabci“. Upečení s kmínem a solí bývaly pochoutkou. Maso pak se připravilo k nasolení, aby se po čase mohlo v komíně neb udirně vyudit. Část nechávala se k snědení jen tak, jak bylo. Pékávalo se na výbornou českou veřpovou se zelím, nebo ke hrachu, což Rais nazývá ve svých Zapadlých vlastencích „ambrosií“ - čili jídlem nebeským. Někde zabíjelo se za zimu také vícekrát - dle potřeby. Někdy se také kus krmníka prodal řezníkovi, neb kdo si o to požádal. Vedle většího dobytka byla také ještě drůbež, kachny, husy atd. Tyto se také vykrmovaly pro vlastní potřebu šiškami, neb i na prodej - rovněž tak kachny. Byla-li zima mírnější, snášely již husy také vejce a pomalu se nasazovaly do hnízda. Také slepice, měly-li teplejší kurník, snášely již hojně vajec. Přirodila-li se kde telata neb hříbě, věnovala se jim všem prazvláštní veškerá péče a ošetření.

Byla-li zima větší a tužší, mnoho sněhu, používalo se místo vozů také saní a při práci bývaly nutny rukavice, bývaly ze sukna, „dvojprstačky“, totiž palec zvlášť a čtyři ostatní prsty při sobě. Ženy nosily střevíce šněrovací. Do práce - zejména do chlěva - používalo se ještě hojně dřeváků - „trepků“, z bukového dřeva zhotovených. Pár býval za 25 krejcarů. Práce na poli odpočívala, až bude tepleji. Na zahradách prořezávalo se souší, suché větve, štípalo se dříví, sekaly z větví otýpky - jen tak, aby beztak krátký den uběhl. Večer drávalo se ještě peří, vypravovaly pohádky a četly knihy. Chodilo se také do hospody na sklenku piva, na pokušení, poslechnutí novin i zahrání v karty. Někdy, byl-li ples neb bál - či muzika, šlo se také tančit.

Pan starý v pivováře a šenkýři nakládali si také led do sklepů, což dělali i řezníci. Ve mlýně vysekávali v lednici rampouchy z kol a mládež proháněla se po ledě a na klouzačkách, na návsi se pak koulovala sněhovými koulemi. V domácnostech bylo hojnost sádla, proto se také často pekly či smažily šišky, kobližky, boží milosti, buchty a jiné pochutiny. Naložené maso zavěšovalo se již do komína, neboť bylo mnoho těch, kdož nemohli se již dočkat, až bude hotové. Vykrmované husy dovážely se do Prahy, aby se za ně nakoupila paráda do plesů neb k svatbám, které se také v tu dobu častěji odbývaly než jindy. Bylo na vše kdy, spíše než později v čas setí neb ve žních.

Pokračování v příštím čísle.

O autorovi:

František Havlík

František Havlík, narozený v roce 1855, byl v pořadí devátý ze 13 dětí mlynáře a sekerníka Františka Havlíka a jeho ženy Anežky, rozené Wolfové. Jeho otec koupil r. 1856 od křížovníků za 10 000 zl. stříbra panský mlýn v Dobřichovicích a rodina s 9 dětmi se sem přistěhovala. Roku 1858 mlýn do základu vyhořel, ale v brzké době byl znovu vystavěn. V rodině přibýly další děti. František tu strávil dětství a pak nastoupil v Praze na studie. Od té doby již nikdy v Dobřichovicích nežil, pouze sem jezdil na návštěvy. Dosáhl postu c. a k. vrchní účetní rada pro kanalizaci Vltavy a Labe na pražském místodržitelství. V roce 1892 se oženil s Annou, rozenou Čejkovou. Jeho choť v roce 1902 a jediná dcera v roce 1912 umírají. František Havlík byl vlastenecky zaměřen, uměl dobře kreslit a jeho zábavou bylo sepisování pamětí rodinných i obecních.

Dobřichovický mlýn po otci převzal r. 1894 Františkov bratr Karel. (Po něm pak v další generaci opět syn Karel, otec Antonína Havlíka žijícího v nyní již bývalém mlýně, ale se stále funkční elektrárnou v současnosti.) V Dobřichovicích ze sourozenců Františka žila jeho sestra Božena, provdaná za Josefa Kecka (č. 24) a nějaký čas bratr Václav, který se oženil s Annou Keckovou. Později na penzi i sestra Barbora, podruhé provdaná za poštovního úředníka Václava Nováka. Sestra Ludmila, provdaná Svojsíková, byla matkou známých bratří Svojsíků.

JAK DÁL V DOBŘICHOVICKÉ KULTUŘE?

KULTURA HLEDÁ NOVÉHO DRAMATURGA A ORGANIZÁTORA

V roce 1998 zrekonstruovala společnost DIMAN s.r.o. jedno z křídel bývalého statku a vznikl sál MUDr. Františka Fürsta, v němž pod patronací Společnosti Dobřichovice a nadšným několika rodin (a s pomocí obecních grantů) dostala dobrý prostor k rozkvětu místní kultura. V roce 2001 došlo k dohodě s obcí a ke zřízení kulturního centra a obec přijala paní Martinu Hrdličkovou jako profesionálního dramaturga a organizátorku kulturních akcí. S novým člověkem přišly i další nápady a obohacení spektra dobřichovické kultury o žánry, na které jsme dosud u nás nebyli až tak zvyklí. Objevily se známé tváře, vítanými a častými hosty byli však také umělci stojící na počátku kariéry či zástupci alternativních a menšinových žánrů, což platí zejména o velmi zajímavé dramaturgii vystoupení zástupců alternativní divadelní sféry a o oblíbených dětských představeních, kde se deje tolik zajímavého ... Měli jsme tak u nás možnost vidět umělce, na něž bychom se jinak sotva dostali či sotva sháněli lístky. Své publikum si našly i cestopisné a etnografické přednášky, při nichž se bylo možno setkat s řadou skutečně významných osobností. Dobřichovice si na poli místní kultury udržely postavení obce, v níž je „živo“ a v níž se vždy něco zajímavého děje. Ostatní obce nám tak trochu záviděly. Nápady i systém a obecní podporu, ono takřka dokonalé naplnění pravidel, které obcím ukládá Zákon o obcích, které se však jinde tak dobře nedaří uvádět v život.

Nebylo samozřejmě vše růžové, tenhle obor je velice složitý a v obci, jako jsou Dobřichovice, je vše ještě těžší z mnoha důvodů. Prakticky se zvolna vytratila cílevědomá dramaturgie výstavní činnosti, některé hudební žánry se, zdá se, u nás moc nechytly (ku podivu jazz - proč vlastně?), některé žánry prostě nemohly počítat v nabitými sály (tak např. Štěpán Rak i Ritornello jsou to nejlepší, co naše kultura poskytuje, přesto však na ně nelze z hlediska návštěvnosti pohlížet stejnou optikou), někdy možná převládaly známé tváře nad kvalitou, poslední dobou lidé navíc moc nechodili (možná také díky dosti nešťastnému přeřazení termínů na pátek), někteří tvrdili, že podniků je mnoho a publikum je unavené, jiní naopak radili držet pravidelné termíny každý víkend či minimálně dvakrát do měsíce. Propagace možná také mohla být lepší, flexibilnější a cílenější. Určitá únava na všech stranách, věčný boj o čas i o peníze a stále polemiky s těmi, co neustále vytahují přestárlý, omšelý a nesmyslný princip, že kultura si musí na sebe vydělat, to snad také přispělo k tomu, že v posledních dvou letech kulturní aktivity čelily mnoha problémům a zvolna ztrácely původní dynamiku. Po období váhání a trochu i žití z podstaty ukončila nyní paní Hrdličková smluvní vztah s obcí. Jak bylo inzerováno v Informačním listu, obec hledá nového dramaturga místní kultury a organizátora kulturních podniků, který by mohl převzít organizaci aktivit nejen v sále dr. Fürsta, ale asi i v prostorách křižovnického zámku, který má obec pronajátý. Nebude to úkol snadný, Dobřichovice svou polohou blízko metropole mají ovšem kromě řady nevýhod i četné výhody. Proto může být tedy tento post nikoli trestem či břemenem, nýbrž zajímavou výzvou pro toho, kdo (vedle vzdělání

a rozhledu) nemá nouzi o nápady, kdo ještě neztratil iluze a nadšení, ale také si uchoval dobrou míru pragmatičnosti a trpělivosti. Přimluvme se však za jedno: nechtě to není jen takové to místečko na překlepání doby, kdy je třeba být doma s dětmi - v místě bydliště ... a pod. Tohle místo vyžaduje mnohem víc a vyspělé dobřichovické publikum to ví a ocení.

Po řadě kulturně úspěšných let, kdy nám okolní obce záviděly, stojíme dnes v situaci, kdy spíše my pokukujeme po nabídce obcí okolních. To je však přirozené a věrme, že se tato situace opět brzy obrátí. V každém případě bychom co časopis, jenž dobřichovickou kulturu pravidelně sleduje, chtěli paní Hrdličkové upřímně poděkovat za vše, co pro kulturu u nás a v regionu vykonala, a stejně tak za dobrou spolupráci. Role, které se ujala, nepatřila skutečně k jednoduchým. Držme si všichni palce, že se brzy najde její důstojný nástupce.

Redakce

* * *

LUDUS MUSICUS VE FRANCII

V minulém čísle jsme publikovali rozhovor s vedoucím souboru Ludus musicus p. Františkem Běhounkem, v němž byla jedním z témat i srpnová cesta souboru do Francie s unikátním repertoárem, získaným z českých středověkých pramenů. Slíbili jsme také, že se k této cestě a k francouzským koncertům souboru vrátíme v podzimmím čísle. Svůj slib nyní plníme, vítáme zpět celý soubor a zveme k povídání a sklence veltlínu F. Běhounka.

Kukátko: *Vítejte doma! Takže cestu máte za sebou?*

F. Běhounek: Ano, jsme zpět, vrátili jsme se v pořádku. Cesta proběhla naprosto hladce a ve veliké pohodě. A máme z ní navíc velice hezký pocit...

K.: *V minulém čísle jsme Vaši cestu sice již trochu popisovali, ale můžete ještě jednou přiblížit našim čtenářům, kam jste jeli a proč?*

F. B.: Jistě, rád. Byli jsme pozváni na hudební festival *Rencontre musical de la Dourbie* (Hudební setkání na řece Dourbie), abych byl konkrétnější, tak na druhé mezinárodní setkání, věnované duchovní a světské hudbě minulosti, které uspořádala asociace *Flamenca*, jíž předsedá paní Jana Boxberger.

K.: *To je ona dáma, o jejímž pozvání jste se zmiňoval v minulém čísle Kukátka?*

F. B.: Přesně tak. Setkali jsme se s ní při našem loňském vystoupení na velvyslanectví ČR v Paříži, náš koncert ji tam tehdy velice zaujal a následovalo pozvání na festival.

K.: *Kde se festival konal?*

F. B.: V jihofrancouzském městě Nant, které leží severně od Montpellier. Je to velmi působivé místo s krásným okolím a řadou památek. Ta lokalita na nás velmi zapůsobila.

K.: *V jaké sestavě jste cestovali?*

F. B.: Na žádost pořadatele jsme jeli v komorním obsazení, bylo nás tedy 8, prezident souboru, p. dr. Jiří Beneš a 7 zpěváků a musikantů, tedy kromě mne dámy Marie Lišková, Klára Solničková a Alena Poullová a pánové Jan Venclík, Ondřej Solnička a Marek Fichtner.

K.: *Můžete ten festival trochu přiblížit?*

F. B.: Ten festival je tak trochu novum. Nadace paní Boxberger se sice věnuje dlouho-

době pořádání kulturních podniků různého charakteru. Nápad uspořádat festival staré hudby vznikl však docela nedávno. Letos se uskutečnil jeho 2. ročník. Festival probíhal celý týden a účastnila se ho řada vynikajících musikantů a souborů z různých zemí. Hráli tam kromě nás např. ve Francii žijící houslista českého původu Petr Růžička, specializující se na hru na barokní housle, známý francouzský vokální soubor *Voix de traverse*, který představil francouzské písně od středověku po současnost, na programu byla zejména francouzská barokní hudba, takže jsme měli možnost slyšet např. vynikající francouzské clavecinisty (třeba Oliviera Papillona, známého z vystupování s velice zajímavým souborem *Hippocrene*) či výborného hráče na barokní příčnou flétnu André Marca Delcourta, absolventa mistrovských kursů vynikajících osobností, jakými jsou např. Marc Hantai a Barthold Kuijken. Prostě každý večer bylo co poslouchat a každý večer byl pro nás nádherným hudebním setkáním.

K.: *Mimochodem: jak jste do Nant cestovali?*

F. B.: Cesta byla velice zajímavá a bylo by to vlastně na samostatné povídání. Jeli jsme mikrobusem, což nám poskytlo jistou dávku volnosti. Měli jsme tedy možnost vidět spoustu zajímavých věcí a míst. Zastavili jsme se nejdříve v naší partnerské obci Villieu - Loyes - Mollon, kde jsme strávili dva krásné dny a uspořádali (jako při poslední návštěvě) pro naše francouzské přátele a další návštěvníky koncert v blízkém Perouges. Přirozeně došlo také na slavnostní přijetí spojené s recepcí a posezením. Bylo to velmi milé setkání se starými známými, navíc jsme měli radost, že se náš koncert návštěvníkům moc líbil.

K.: *Co jste ještě viděli?*

F. B.: Spoustu zajímavých věcí, ale rád bych zmínil zejména jeden hodně silný zážitek. Návštěvě u našich francouzských přátel totiž předcházela ještě jedna milá událost. Protože jsme na festival jeli s „gotickým“ programem, sestaveným z pramenů, dochovaných v cisterciáckém klášteře ve Vyšším Brodě, navštívili jsme po cestě mateřský klášter všech cisterciáků, slavné Citeaux. Leží asi 30 km jižně od Dijonu. Když jsme se na místě představili a řekli, že jsme hudební soubor z České republiky, jedna z místních průvodkyň se velice zaradovala a vyprávěla, jak byla v minulém roce na návštěvě u nás - při otevření kláštera v Nových Dvorech u Teplé. A nadšeně vzpomínala na milé přijetí. Nabídla nám, že bude pro ni velická čest provést nás, české hosty, na oplátku celým areálem. Poskytla nám pak velice obšírný výklad, při němž jsme se dozvěděli spoustu nových informací, které občas poopravily i vytrvalé omyly standardních příruček a turistických průvodců. I když byl areál kláštera do značné míry zdevastován po francouzské revoluci, rozebrán na stavby v okolních vesnicích a olovené střechy byly roztaveny na kulky do zbraní, přesto to, co zbylo, působilo nesmírně monumentálně a pro nás to byl nádherný zážitek a cenná inspirace.

K.: *Vrátíme se zpět k festivalu: jak vše probíhalo a jaký ohlas měla Vaše vystoupení?*

F. B.: Samotný festival proběhl od 14. do 22. srpna. My jsme dostali možnost připravit pro toto setkání dva rozdílné programy. První koncert proběhl v úterý 16. 8. v basilice sv. Petra, vystavěné v 10. století. Uvedli jsme zde cyklus zpěvů z vyšebrodského rukopisu H 42, napsaného v cisterciáckém klášteře ve Vyšším Brodě kolem r. 1410. Jde o přepisy z doslova pokladu naší hudební kultury, z jednoho z nejstarších pramenů, který se nám dochoval a který navíc reprezentuje tradici daleko starší, než napovídá datum zapsání. Jsou to zpěvy, které provázely

klášterní bohoslužby a obřady a které si vyšebrodská cisterciácká komunita uchovávala po staletí. Cyklus jsme nazvali podle jedné z nejhezčích písní rukopisu, *En etas iam aurea incipit vigere (Hle, již zlatý věk počíná vzkvétat)*, která spojuje antický a ovidiovský motiv t.zv. zlatého věku s oslavou narození Spasitele. Celý program jsme pak zarámovali dvěma nejstaršími zpěvy české proveniencce, které se jako jediné mohou dobou svého vzniku přiblížit onomu typickému francouzskému středověku, tedy *Hospodine, pomiluj ny a Svatý Václave*. Bylo pro nás velice silným zážitkem zpívat tento repertoár v místech, odkud nám možná řada těchto zpěvů různými cestami přišla.

K.: *Jak na tento repertoár a Vaši interpretaci těchto zpěvů reagovalo francouzské publikum?*

F. B.: Koncert navštívilo velice rozmanité společenství lidí, převažovali myslím prázdninovní hosté. Ač laikové, vyslechli koncert s nebývalým zaujetím a naše hudba je oslovila a evidentně se jim velice zalíbila. Bylo to znát jak z reakcí během koncertu, tak z ovací po něm. Řadu čísel jsme rádi přidali. A posluchači nezůstali jen u hudby, měli také veliký zájem o výklad o replikách historických nástrojů, na něž jsme hráli. Do Francie jsme totiž přivezli docela zajímavý soubor nástrojů, které jsme během let pořídili ve spolupráci s mistry Pavlem Čípem ze Zubří, Jiřím Čepelákem a Janem Stejskalem z Prahy a s naším stálým spolupracovníkem p. dr. Vítězslavem Štajnochrem.

K.: *Zmínil jste se i o tom, že jste dostali šanci hrát dva koncerty ...*

F. B.: Ano, náš druhý, vlastně renesanční koncert jsme nazvali *Z Čech až na konec světa*.

K.: *Moment - ten název cosi připomíná ...*

F. B.: No jistě: Václav Šašek z Bříkova ... a školní četba našeho mládí ... A vědomá asociace ... v tomhle programu totiž opravdu symbolicky sledujeme cestu českého poselstva krále Jiřího z Poděbrad ke všem významným evropským dvorům a podle jeho cesty řadíme do programu zpěvy evropské renesance. Jsou to krásné písně, známé vlastně po celé Evropě a zpívané po staletí na dvorech, v palácích, na tržištích i v krčmách. Koncert proběhl na zcela zaplněném náměstí v Nant. Byl krásný, teplý letní večer, díky dobrému nazvučení, mohli posluchači obsadit celé náměstí včetně přilehlých hospůdek. Podařilo se nám vytvořit skvělou náladu, v níž jsme mohli rozezvučet vskutku renesanční příběh v nádherném historickém prostředí. A mimochodem: protože víme, že české poselstvo pobývalo i v Montpellier, je otázka, zda náhodou někdo z nich již před námi do Nant nezavítal. Tak trochu jsme si to při koncertu představovali ...

K.: *Ohlas byl tedy dobrý?*

F. B.: I tenhle program se moc líbil, spousta lidí za námi pak přišla a ptala se, kdo jsme a na co hrajeme, jak dlouho, kde je nás možno slyšet ... Nešetřili projevy uznání, což nám udělalo velkou radost. K tomuto večeru se váže i další hezká příhoda. Před koncertem nás oslovil pravnuke Joachyma Barranda, který přijel z veliké dálky, aby si poslechl hudbu musikantů ze země, kterou považuje i on za svou druhou vlast.

K.: *Co zajímavého jste podnikli po odehrání obou koncertů?*

F. B.: Po obou koncertech jsme ještě v Nant zůstali a trochu se porozhlédli po okolních pamětihodnostech. Zjistili jsme, že nedaleko odtud, v městě Paulhan, kde se za 2. světové války shromažďovali čeští dobrovolníci, byla po válce postavena kopie sochy generála M. R. Štefá-

nika od B. Kafky. Návštěvu jsme si nenechali ujít a dokonce jsme u sochy na jeho počest zazpívali slovenskou hymnu *Nad Tatrou sa blýska* v plném znění. V pátek jsme se přes Avignon, město papežů, a přes Nimes, Orange a Belfort vydali domů. Nenechali jsme si ovšem ujít návštěvu slavného Pont du Gard a jako správní Češi jsme si také vychutnali koupání pod ním v průzračné říčce Gard.

K.: *Tak to je přímo telenovelový konec ...*

F. B.: Ten závěr jsme si vážně vychutnali. Na zájezd jsme se připravovali dlouhou dobu a pracovali velice soustředěně a tvrdě. Byly to nervy do poslední chvíle. Pak z nás všechno to napětí spadlo a užili jsme si náš pobyt v tomhle krásném kousku Evropy. Bylo to opravdu fajn a jsme rádi, že se vše tak dobře vydařilo. Na závěr bych chtěl proto poděkovat celému souboru za skvělý přístup, našemu panu presidentovi dr. Benešovi za dokonalou organizaci a tlumočení i všem sponzorům a pomocníkům za zajištění kvalitního a bezchybného průběhu vcelku docela složitého programu. Zejména bych chtěl poděkovat reprezentaci Středočeského kraje a jeho hejtmanovi, p. P. Bendlovi, který nad naší účastí převzal záštitu.

K.: *Ještě závěrem dovolte otázku: uslyší i zdejší publikum tento program?...*

F. B.: Jistě a v daleko širším rozsahu. Na příklad příští rok se chystáme uspořádat v Dobřichovicích v srpnu 1. ročník festivalu středověké hudby, na němž bychom rádi tento repertoár představili ještě v širší podobě než jsme jej předvedli letos ve Francii. K tomu se vrátím v některém z dalších čísel Kukátka. Jednotlivé zpěvy pak samozřejmě zazní např. v rámci našich speciálních programů, které chystáme k vánočnímu a velikonočnímu období. Na tyto koncerty naše příznivce srdečně zveme již nyní.

K.: *Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám inspiraci a posluchačům dobrou musiku.*

F. B.: I my se těšíme na shledanou s našimi posluchači na koncertech.

Ptal se a zaznamenal J. M.

*Ludus musicus při koncertu v Perouges.
Foto J. Beneš*

ZPRÁVY Z FOTBALOVÝCH TRÁVNÍKŮ

RENEŠANCE KOPANÉ V DOBŘICHOVICÍCH

Letošní léto se zapsalo zlatým písmem do historie fotbalu v Dobřichovicích. Konečně se totiž naplnil náš sen a „A“ mužstvo Sokola Dobřichovice se po 18 letech vrací zpět mezi elitu do okresního přeboru. Úspěch je o to výraznější, že se nám podařilo postoupit dvakrát za sebou, což se dosud nikomu (co paměť sahá) nepodařilo. Náš nový, omlazený tým prošel oběma soutěžemi takovým způsobem, že srovnatelné je jen vítězné tažení Dobřichovic ve třicátých letech, jež bylo korunováno legendárním postupem do Podbrdské župy. Předváděné výkony musely potěšit a jsou příslibem do budoucna.

Malá rekapitulace:

Rok 2004 - 1. postup ze IV. do III. třídy. Z 26 zápasů bylo 22 vítězných, třikrát jsme hráli nerozhodně a jednou odešli poraženi. Skóre 136 : 25 a 69 nasbíraných bodů. Nejlepší střelci: Luděk Pechar, Filip Háva a Milan Chabroň, všichni tři zaznamenali po 22 gólech.

Rok 2005 - 2. postup ze III. třídy do okresního přeboru. Z 26 zápasů bylo 19 vítězných, čtyřikrát jsme hráli nerozhodně a třikrát byli poraženi. Skóre 72 : 32 a 61 získaný bod. Nejlepším střelcem byl Pavel Větrovec se 23 dosaženými brankami.

Jak je vidět z čísel, druhý postup byl mnohem těžší a působení v okresním přeboru bude jistě ještě náročnější, což nás přimělo k angažování nového trenéra, pana Petra Kloučka z Prahy, který mimo jiné vyhrál s Řevnicemi I. B třídu. Čilý byl i ruch v letním přestupním termínu. Odešli Jiří Swider a Martin Krtek (oba se vracejí do Řevnic). Naopak z Černolic přišli Drahomír Hodek a Jakub Prášek, z Viktorie Žižkov Michal Smiovský, z Meteoru Praha Tomáš Plzák, z Brandýsa Jiří Vlasák a z Letů Petr Strnad. Přejeme všem, aby se jim u nás dařilo a dobře zapadli do kolektivu.

Přestupní termín ještě neskončil, takže jsou možné ještě nějaké změny, ale kádr „A“ týmu je zatím tento: Michal Falout (nar. 1985), Michal Günther (1973), Jakub Halenka (1972), Drahomír Hodek (1978), Pavel Kabourek (1972), Jan Mrázek (1977), Luděk Pechar (1970), Tomáš

Plzák (1986), Václav Plzák (1964), Jakub Prášek (1982), Michal Smiovský (1986), Petr Strnad (1972), Michal Unger (1975), Pavel Větrovec (1984), Petr Větrovec (1983), Jiří Vlasák (1978).

Mužstvo se na novou soutěž intenzivně připravuje a dosavadní výsledky naznačují, že by mělo hrát důstojnou roli. Zveme všechny příznivce dobré kopané: přijďte se podívat! Doma hrajeme vždy v sobotu.

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

FOTBALISTÉ POTVRDILI LOŇSKÝ ÚSPĚCH

Loni v letním Kukátku jsem psal o úspěchu dobřichovické kopané, když se jeho dospělé áčko mělo odrazit od pomyslného dna a úspěšnou sezónu završilo postupem z té nejposlednější soutěže z posledních. I o hurónské oslavě padlo pár slov, a to se ještě nevědělo, že hospoda se kvůli ní musela nově vymalovat. Nu a na závěr přišlo varování všem čtenářům a novým soupeřům, cosí o rozjeté mašině, která v té vyšší soutěži nehodlá zastavovat a pro letošní sezónu je naplánován další postup. Sázkové kanceláře tehdy žádný kurs nevypsaly, a kdyby, rozhodně bych této myšlence nebyl příliš nakloněn. I řada místních byla skeptická a nad optimistickou předpovědí se spíše usmívala. Leč, vše se stalo skutečností.

Ta zmíněná mašina sice během ročníku 2004/2005 několikrát zpomalila a už to vypadalo, že nakonec zastavit bude muset, aby k dalšímu postupu nabrala více sil, dramatický závěr soutěže, řada nečekaných výsledků a v některých případech i rozmišky v týmech soupeřů nakonec dobřichovickým pomohly k prvnímu místu a tím i dalšímu postupu, tentokrát již do okresního přeboru. Předcházející věta by však neměla snižovat úroveň předváděné hry a nasazení jednotlivých hráčů. Ne vždy se sice dařilo úplně na sto procent, předváděný fotbal však už byl i ke koukání (o to více mrzí stále velmi slabé návštěvy, že by u nás fotbaloví fandové již zcela vymřeli?).

Tak jak už to u podobných spolků bývá, i místní fotbalisté střídají roky hojnosti s těmi méně úspěšnými údobími. Není to zase tak dávno, co jsem o nich psal jako o partě neschopných ožralů, kteří se sportem nemají nic společného. Pak se vše nějak zlomilo. Začalo to před několika lety úspěšnou rekonstrukcí vlastního hřiště, provedenou víceméně svépomocí, opravou a úpravou kabin a na to navazujícím postupným zlepšováním předváděné hry.

Kdyby ještě před třemi roky někdo řekl, že dnes se bude trénovat 2x týdně s pravidelnou docházkou 12-15 hráčů, provázel by tuto prognózu bláznivý smích a objednávání kořalek na účet jejího nešťastného autora. I toto se stalo skutečností.

Od letních měsíců trenérské otěže v ruce pevně třímá fotbalový nadšenec pan Petr Klouček z Prahy (s někdejší slávisťou Kloučkem má jenom stejné jméno), strůjce nedávného úspěchu řevnické kopané, kterou dovedl až do krajské 1.A třídy. Nikdo by se ne-

zlobil, kdyby si chtěl tento úspěch v Dobřichovicích zopakovat. Nezáleží však jenom na něm. Důležité je, aby všichni, co se kolem kopané motají, od hráčů přes bafuňáře, vydrželi nasazené tempo. My, tedy i vy, čtenáři Kukátka, můžete pomoci při domácích zápasech v ochozech místní „Sokol arény“ a nikdo se nebude zlobit ani na potenciální sponzory, kteří by chtěli kopanou v Dobřichovicích podpořit nějakou tou pětkou. Peněz totiž také nebývá nikdy dost. A tak před novou sezónou se známým pozdravem někdejšího televizního komentátora Víta Holubce: „Sportu zdar a fotbalu zvlášť, vážení přátelé!“

Jiří Geissler

* * *

VOLEJBALOVÁ SEZÓNA 2005 - 2006 ZAČÍNÁ

Jak ten čas letí! Do první ligy se naši volejbalisté probojovali před sedmi lety a ve své první prvotřídové sezóně 1998 - 99 se umístili na 4. místě. V následujícím ročníku skončili opět čtvrtí, v tom dalším třetí a v sezóně 2001 - 02 dosáhli svého největšího úspěchu, neboť první ligu vyhráli. Do extraligy se jim však postoupit nepodařilo, protože v baráži podlehli družstvu MFF. V ročníku 2002 - 03 skončili třetí, v ročníku dalším však značně polevili a skončili až osmí. Loni, tj. v sezóně 2004 - 05, si polepšili, neboť v závěrečné tabulce figurují na 4. místě. Jak skončí ve svém osmém prvotřídovém zápoulení, které zahajují už v pátek 30. září, budeme vědět až v březnu příštího roku.

Systém soutěže je stejný jako v ročníku minulém: v základní části (která bude sehrána do 4. 2. 2006) sehraje každé z dvanácti družstev s každým ze zbývajících dva zápasy a prvních osm postoupí do play off. Systém bodování je však jiný: za vítězství se získávají dva body (dříve tři), za prohru jeden (dříve za prohru 2:3 byl jeden bod a za prohry 1:3 a 0:3 žádný) a při kontumaci žádný (dříve se jeden bod odečítal). Poněkud se změnilo i složení účastníků - družstva Ústí n. L. a Benátek n. J. postoupila do extraligy, novými účastníky jsou družstva Havířova a Kladna B.

Naši budou v základní části hrát své zápasy na domácí palubovce v termínech, které jsem z internetových stránek Českého volejbalového svazu převzal 6. srpna; za případné následné změny nemohu. (Páteční utkání by měla začínat v 18.30, sobotní v 17.00 hodin.)

30. 9. (pátek): D. - Olomouc	26. 11. (sobota): D. - Č. Budějovice
1. 10. (sobota): D. - Havířov	9. 12. (pátek): D. - Staré Město
15. 10. (sobota): D. - Hradec Králové	10. 12. (sobota): D. - Brno B
22. 10. (sobota): D. - Č. Třebová	21. 1. (sobota): D. - ČZU Praha
12. 11. (sobota): D. - Jablonec n. N.	28. 1. (sobota): D. - MFF Praha
19. 11. (sobota): D. - Kladno B	

Kádr našeho mužstva zůstává pro nastávající sezónu skoro beze změny, největší ztrátou je odchod hráče Palínka. Věříme však, že družstvo se s touto ztrátou vyrovná a že i v nové sezóně bude hrát dobrý volejbal.

Naše družstvo žen bude hrát druhou ligu v nastávajícím ročníku již po čtvrté. Ve své první druholigové sezóně, tj. v ročníku 2002 - 03 naše děvčata skončila sedmá, stejně jako v ročníku následujícím. Loni se v závěrečné tabulce umístila na místě pátém.

Ve skupině A druhé ligy bude v nastávající sezóně (stejně jako v loňské) deset družstev, novými účastníky jsou České Budějovice a Kralupy n. Vlt. Družstvo Chabařovic bude letos hrát pod hlavičkou Ústí n. L., takže v soutěži bude mít toto město dvojí zastoupení - jednak Spartak Ústí, jednak SKP Ústí. Každé družstvo sehraje s každým ze zbývajících čtyř utkání, za vítězství získá dva body, za prohru jeden bod a za kontumaci žádný. Soutěž zahájí 1. října a měla by skončit 18. března příštího roku.

Do konce ledna příštího roku budou naše ženy hrát doma v následujících termínech (vždy v sobotu od 10.00 a od 14.00 hodin podle výše zmíněného rozpisu ČVS):

1. 10. D. - Č. Budějovice	12. 11. D. - Kralupy n. Vlt.
8. 10. D. - SKP Ústí n. L.	3. 12. D. - Děčín
22. 10. D. - Č. Krumlov	28. 1. D. - Neratovice

Také našim ženám přejeme, aby jejich čtvrtá druholigová sezóna byla úspěšná.

HgS

* * *

ORIENTAČNÍ BĚH

Poslední (šestý) závod středočeského jarního výkonostního žebříčku žactva a dorostu se běžel 21. 5. 2005 v Pochvalově (u Řevničova). V kategorii H12 (mladší žáci) byl Tomáš Rusý první. V tomto žebříčku si licenci B (dříve výkonostní třídu) potvrdili: Pavla Rusá, Zuzana Rusá a Tomáš Rusý. Při tom byla Pavla Rusá v kategorii D12 (mladší žákyně) celkově první a Tomáš Rusý v kategorii H12 druhý. Tímto závodem byl současně uzavřen také jarní výkonostní žebříček ve veteránských kategoriích, který je společný pro Prahu a středočeskou oblast. Významnější umístění v něm docílil V. Jaroš, který byl v kategorii H45 (muži nad 45 let) jedenáctý z 58 startujících.

Do prázdnin se oddíl zúčastnil ještě dalších pěti závodů zařazených do žebříčku B-Čechy. Závody se konaly 28. a 29. 5. v Rakovicích (u Čimelic), 5. 6. v Rohozné (u Jihlavy), 11. 6. v Milovech (u Hlinska) a 12. 6. ve Žďáru nad Sázavou. Pozoruhodných výsledků docílila Maruška Procházková v kategorii D10 (žákyně do deseti let - nezařazené do žebříčku) - většinou byla první. Závěrečné závody tohoto žebříčku budou po prázdninách.

V Třebíči se oddíl zúčastnil 4. 6. veteraniády při mistrovství ČR ve sprintu a 18. a 19. 6. veteraniády v Zubří (u Nového Města na Moravě) při mistrovství ČR na krátké trati.

Pět členů oddílu ve dnech 25. a 26. 6. absolvovalo tříetapový předprázdninový závod *Malá cena Jablonce nad Nisou*. Vicedenní prázdninové závody byly zahájeny hned 2. až 6. 7. čtyřetapovým závodem *Česká Kanada 05* v Kunžaku (u Jindřichova Hradce). Maruška Procházková byla opět suverénně první v kategorii D10. Z Kunžaku se jelo na *Šumperského divočáka* do Rejvízu v Jeseníkách (8. až 10. 7. 2005). Tam vyhrál Antonín Procházka katego-

rii H45 a jeho dcera Maruška opět kategorii D10. Ve třítapovém závodě 15. až 17. 7. *Botas Vysočina cup 05* v Rokytne (u Nového Města na Moravě) vyhrál A. Procházka kategorii H35 a Jitka Svobodová v kategorii D21A (ženy od 21 let) a Tomáš Rusý v kategorii H12 byli druží. Několik členů oddílu se zúčastnilo 29. až 31. 7. také závodů na Silické Planině na Slovensku.

Ve dnech 3. až 7. 8. oddíl startoval na tradičních pětidenních závodech *Bohemia* v Rynolticích pořádaných Novým Borem za bohaté zahraniční účasti. Zde splnily podmínky zisku licence B: Pavla Rusá (D12A), Pavla Mrázová (D12B), Šárka Rusá (D14A), Pavla Bělostíková (D18B) a Tomáš Rusý splnil dokonce podmínky zisku licence A (H12A). Na těchto závodech nebylo dne, aby někdo z Dobřichovic nestál na stupních vítězů. Kateřina Pavlů a Maruška Procházková v kat. D10 se střídaly v jednotlivých etapách na prvním stupni vítězek a nakonec kategorii vyhrála celkově Kateřina Pavlů a Maruška byla druhá.

Ve dnech 12. až 14. 8. se pět členů oddílu zúčastnilo třítapového závodu *Grand prix Silesia* v Hradci nad Moravicí (u Opavy). Kateřina Pavlů v D10 a Jiřina Štrossová v D45 své kategorie vyhrály, Veronika Pavlů v D21B a Jitka Svobodová v D21E (elitní kategorie žen) byly druhé. Ve stejné době (13. a 14. 8.) dalších pět našich běžců bojovalo v třítapovém závodě *Jičínské skalní pětky* u hradu Valečov, ve kterém A. Procházka vyhrál kategorii H50.

Z uvedeného přehledu je v letošním roce zřejmá vysoká aktivita oddílu orientačního běhu TJ Sokol Dobřichovice a také pěkné sportovní výsledky.

M. Cupák

* * *

F.H. TENIS KLUB DOBŘICHOVICE - NÁRODNÍ NEMOVITOSTI A.S. HLÁSÍ:

III. ROČNÍK TURNAJE VE SMÍŠENÝCH ČTYŘHRÁCH

Poslední červencový víkend patřil již tradičně v dobřichovickém areálu tenisovým „smíšeným“ čtyřhrám, v nichž se na jedné straně dvorce potkali vždy jeden závodní hráč a jeden rekreační hráč bez ohledu na pohlaví.

Stejně jako v minulých letech byla hlavním partnerem akce obec Dobřichovice, které tímto patří poděkování za spolupráci a pomoc. Speciálním partnerem se stala firma Hastens, která se zabývá ruční výrobou postelí. Pro turnaj firma dodala některé z turnajových cen, ale především měli všichni účastníci možnost vyzkoušet si pohodlí ručně vyráběných postelí na vlastní kůži. Firma v areálu vystavila dva modely, které byly po celý den k dispozici všem účastníkům.

Samotný průběh turnaje byl od začátku až do konce dramatický a plný vynikajících úderů a taktických prvků, které nadšeně sledovalo několik desítek diváků.

V semifinále se střetly dvojice: Pechar, Tvrský - Kalát, Gutling a Kaplanová, Procházka - Šmejcký, Růžek. První semifinále se od úvodních míčů stalo jasnou záležitostí dvojice Kalát, Gutling, která nedovolila svým soupeřům žádnou šanci na zvrát a zvítězila 6:3. Naproti tomu

druhé semifinále nabídlo dramatickou podívanou od prvních momentů a až v samotném závěru zvítězila dvojice Kaplanová, Procháska.

Ve finále dvojice Gutling, Kalát osvědčila svoji dobrou formu a nedala šanci po celodenním hraní již unavené dvojici Kaplanová, Procháska zdramatizovat finále a zvítězila 6:2.

* * *

ŠUMAVA 2005

Tradiční soustředění na Šumavě proběhlo opět v domácí atmosféře hotelu Císařský dvůr v Kašperských horách ve dnech 14. - 21. srpna.

Během celého týdne se všichni účastníci z řad našeho tenisového klubu (viz foto) poctivě věnovali kondiční přípravě na kolech, běhu a vlastnímu tréninku tenisu. Byl ale čas i na návštěvu bazénu v Horažďovicích a na výlet na jezero Laka.

Šumava 2005

TENISOVÁ ŠKOLIČKA - JARO/PODZIM 2005

Vážení sportovní přátelé,

na prahu podzimní sezóny bych vám rád poskytl nezbytné informace o organizaci a průběhu tenisové školičky.

Tréninky budou pravidelně vždy každé úterý a čtvrtek od 15 do 16 hodin v období od 1. 9. do 31. 10. 2005.

Cena tohoto kursu je následující:

1. 9. - 30. 9. 2005 800, - Kč

1. 10. - 31. 10. 2005 800, - Kč

V případě špatného počasí bude po dohodě stanoven náhradní termín tréninku. Podrobnější informace najdete na internetové adrese našeho klubu: www.f.h.tkdobrichovice.cz

Přihlásit se můžete přímo na tenisových dvorcích, nebo na telefonu 603 257 494.

Filip Háva

* * *

PODZIMNÍ TENISOVÉ BILANCOVÁNÍ

V letošním ročníku soutěží družstev jsou našimi partnery: Advokátní kancelář Mgr. Petr Jindřichovský se sídlem v Krakovské 25, Praha 1 a firma Resort Exit 21 se sídlem Na Hanspaulce 813/22, Praha 6.

Družstvo mladšího žactva, které je převážně složeno ze začínajících hráčů, a tudíž bude hrát ve stejném složení i v příštím ročníku soutěží, je příjemným překvapením a ve II. třídě mladšího žactva jim zatím patří 1. příčka.

Družstvo dospělých se v I. A třídě prosadilo podle očekávání, nenašlo přemohitele a jasně vyhrálo svoji skupinu. Pro následující ročník si tedy tým vybojoval účast ve Středočeské divizi. Stejně jako v předešlém roce patří k oporám týmu Tomáš Janda, Filip Háva, Jakub Šmejcký, Martin Charvát, Jaroslav Kalát, Helena Suková, Tereza Kaplanová a Eva Slaninková.

* * *

FOTBALOVÝ PODZIM

Fotbalový ročník mistrovských soutěží za rok 2005/2006 již zná své aktéry. Náš tým po postupu do III. třídy bude chtít navázat na dobré výkony, které jsme předváděli až dosud. Partnerem našeho fotbalového klubu se pro celý soutěžní ročník stala firma: Management and Real-Estate Consulting s.r.o. se sídlem Krakovská 25, Praha 1.

Náš tým opět posílilo několik nových hráčů z řad tenistů, ale tentokrát i několik fotbalistů. Úvodní utkání, které náš tým sehrál na domácím trávníku, nám moc radosti neudělalo. Celý zápas jsme vedli 1 : 0 a v poslední minutě nastavení jsme přišli o výhru. Doufejme, že toto zaváhání se již v dalším průběhu nebude opakovat.

Rád bych všechny naše věrné diváky pozval na následující zápasy. Letošní sezóna bude opravdu zajímavá zejména pro diváky, kteří se dočkají nejednoho překvapení v podobě startu opravdu hvězdného fotbalisty.

Zde jsou termíny našich utkání, která se všechna hrají v sobotu:

od 16.30 h:	17. 9. doma	Statečnice,	24. 9. venku	Roztoky,
od 16.00 h:	1. 10. doma	Kosoř,	8. 10. venku	Třebotov,
od 15.30 h:	15. 10. doma	Kazín,	22. 10. venku	Všenory,
od 14.30 h:	29. 10. doma	Zbuzany,		
od 14.00 h:	5. 11. doma	Klinec,	12. 11. venku	Jeneč.

Filip Háva

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2005

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč. Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady - kontaktní spojení níže. Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřich s.r.o.), u plošných inzerátů fakturou.

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití prostor bývalého statku - KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

**možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí**

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přilehlé místnosti - velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem píana	50 Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při děletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce - V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -

**časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci**

Bližší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: dobrich.kukatko@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TĚŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ

na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

Kabelová televize **IMPERIUM TV s.r.o.**

Aktuální informace jsou uvedeny v textové části Kukátka - str. 6

IMPERIUM TV s.r.o., Studentská 78, 360 07 Karlovy Vary

mmds@imperiumtv.cz, fax: 353 236 542

tel.: 353 235 712, 608 218 518, 731 441 871

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vlozkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

těž podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádkokartoný, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

grafická příprava **Signos** Dobruška

Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

Pizzeria & Caffeteria

"LA TERESIA"

s.r.o.

Pizzeria - Caffeteria "La Teresia"

Palackého náměstí 951
252 29 Dobřichovice

Telefon: 257 713 198

Otevřeno denně: 11.00 - 24:00 hod.

IČ: 26760762

DIČ: 008-26760762

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742**

- **barvotisky ofsetem
do formátu B2
na čtyřbarevném stroji**

HEIDELBERG + SHINOHARA,

- **šití V1,**
- **lepení V2**
- **skládání archu z B1**

e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. E.Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Jana Váňová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2005. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2005. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (dobrich.kukatko@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko také najdete na Internetu v rámci stránky www.Dobrichovice.cz.